

Jan Campbell: Falešný pocit vítězství

- CZ24 News | 20. května 2021

Jeví se mi, že ke změně k lepšímu v české kotlině může dojít pouze zásahem z vně nebo pomocí zázraku či nějaké katastrofy. Zdravému rozumu se totiž vymykají projevy vítězství nad Rusy části politických elit, které se cítí pod deštníkem USA v suchu a ve vatě poté, co ČR byla označena vládou RF jako nepřátelský stát. Podobné je to s ignorováním skutečnosti, že to byly USA, které jako první vyrobily a shodily atomové bomby a neinformovaly o svém záměru ani svého válečného spojence SSSR. I dnes neexistuje žádný předpoklad věřit, že USA se nebudou chovat podobně v představitelné budoucnosti. Čas na krájení chleba se jim totiž krátí.

Osud pokrytecké části politických elit je zpečetěn změnou poznávacích funkcí dosaženou potápěním se v moři kognitivního kapitalismu, pomocí tabulky donucování psychologa Alberta Bidermana z roku 1956 a v neposlední řadě ignorováním nebo neznalostí románu britského autora Clive Staples Lewise (1898 - 1963) - *Rady zkušeného ďábla* z roku 1942.

Hlavní aktéři příběhu (strýc Zmarchrob a synovec Tasemník) mají za úkol svádět lidi a přivádět je do věčného zatracení. Důležité přitom je, aby si lidé toho, co se s nimi děje, vůbec nevšimli. *Můj drahý Tasemníku, mám radost, že pacient je tak mladý a má takové zaměstnání, že na vojnu může být odveden, ale také nemusí. Pro nás je důležité, aby žil ve veliké nejistotě - aby měl hlavu plnou vzájemně se vylučujících představ o budoucnosti. Napětí a úzkost jsou nepřekonatelné v tom, jak dovedou zabarikádovat lidský rozum před Nepřítelem.*

Na činnost všech ďábelských bytostí dohlíží Hluboká škola, nechybí ani Odbor špionáže či Pekelná policie. Mnoho pekelně dokonalých úřadů dohlíží na to, aby byl uspokojen jejich Otec v Hlubinách. Všichni pracují s nasazením a uctívostí, protože důležitá není snaha, ale výsledky a neuctivé jednání se rovná sebevraždě. Všude je cítit prázdnota a hlad, a to i po nových obyvatelích a jejich duších. Ale je tu i staroznámy problém: Nepřítel.

Bez nepřítele, skutečného nebo uměle vytvořeného bychom neměli možnost poučit se z historie. Neměli bychom Rusko - Tureckou válku (1768-1774), Georgijevskou smlouvu (traktát) z roku 1783 dokumentárně sbližující Rusko a východní Gruzii po prosbě cara Kachetie Heraclia II (1720-1798), ani vstup západní Gruzie do soustavy Ruska v roce 1811. Zmiňuji se o historických událostech spojených s Gruzii, protože dovolují srovnání života v soustavě Ruska, SSSR a v tzv. samostatném

demokratickém státě. O vývoji společnosti a bezpečnosti států bývalého SSSR v kontextu dění na Ukrajině, v Arménii, Ázerbájdžánu, o Centrální Asii nemluvě, a působení Turecka, NATO a EU v uvedených státech a regionech nebudu psát. Stačí pozorovat dění a srovnat si ho například s Krymem, součástí soustavy Ruské federace.

Příklad historie Gruzie a nedávná prosba Arménie k RF o vojenskou pomoc adresovaná premiérem v odcházení může napovědět českým politikům o možnostech ČR jak se pokusit zachránit stát v představitelné budoucnosti a poté, co si EU vybrala za nepřítele Rusko. Část českých politiků podlehla falešnému pocitu vítězství nad Rusy a postavila se do čela nepřátel RF svým konáním na lokální, národní a mezinárodní úrovni. Nejednotnost názorů pánů prezidenta a premiéra a paní ministryně spravedlnosti ve věci vysvětlování Vrbětické pohádky mluví sama za sebe a v zahraničí vzbuzuje nejenom údiv. Úspěšná mediální masáž, propaganda a aktivity záchranné služby politické korektnosti (novodobé cenzury) umožnily růst minimálně dvou ztracených generací rusofobů. Jim již nelze pomoci. Neuvědomují si totiž, že život je omezen zákony fyziky, chemie a geometrie a co znamená a charakterizuje tunelové myšlení.

Není ani lehké souhlasit s hodnocením pana prezidenta, že ruský seznam nepřátel je hloupost. Seznam se totiž nabízí jako pragmatický a testující tah rozehrané partie mezi USA a RF, potažmo ČLR. Tah dovoluje očekávat další a nevylučují překvapivé tahy i ve vztahu s EU. V tomto kontextu se dnes ČR nabízí pouze teoretická možnost prosit o vstup do soustavy USA nebo SRN. Mnohem pravděpodobnější se mi jeví pozvolné rozpuštění ČR v procesu vedoucího k moderní Eurasii. V ní současná podoba státu, EU a přírodě odporující hodnoty budou pouze krátkou vzpomínkou v jedné z epizod dějin Evropy. Proč se zmiňuji o Eurasii?

V Eurasii se děje mnohé, o čem se v ČR nepíše. Například o hodnotové revoluci nebo zmínce prezidenta Putina o systému bezpečnosti od Lisabonu do Vladivostoku. Prezident přitom nevysvětlil občanům Evropy, že Evropa ve skutečnosti není kontinent, ale část Eurasie. Tu rozdělili Řekové na dvě části. Srozumitelně se prezident vyjádřil ve filmu – *Světový řád 2018*. V něm v březnu 2018 mimo jiné řekl: *Jestliže někdo přijal rozhodnutí zničit Rusko, tak u něho vzniká zákonné právo na odpověď. Ano, pro lidstvo to bude globální katastrofa...Agresor musí vědět, že odměna přijde. Že bude zničen...Nebude mít čas ani na pokání*. Během jednání Bezpečnostní rady RF 14. května 2020 se prezident na základě zvětšujícího se vnějšího nebezpečí pro RF nechal slyšet v takové formě, kterou lze nazvat *poslední čínské varování*. To obsahuje *nezapomenutelnou odpověď* tomu nebo těm, kdo nechce slyšet nebo se nepoučil z historie a může narušit suverenitu RF úmyslně nebo náhodně.

Prezidentovo vyjádření představuje poslání skutečným a rádoby nepřátelům RF, včetně ČR. Současně vybízí uvědomit si, že bez Ruska by celá EU a s ní i česká kotlina nebyla dnes ve vatě a žít v ní bylo by mnohem složitější, než je tomu dnes. Poslání prezidenta vybízí i k reflexi. Obsahuje totiž strach a obavy vyplývající z rizik. Ta s sebou nesou technologický vývoj, průmyslové revoluce, integrace robotů, UI a speciálních platforem do vojenské výzbroje a rozhodování. Nejenom vojenského, ale i probíhajícího v hodnotové revoluci.

Do kontextu citátu prezidenta ve filmu *Světový řád 2018* a *posledního čínského varování* ze 14. května tohoto roku je nezbytné zařadit i nejnovější produkt k mání: Chatham House report, 13 May 2021, ISBN: 978 1 78413 461 7. Všichni členové současné vlády a kandidáti na členství v příští, včetně členů PS ČR, Senátu PS ČR, politologové, mediální experti apod. by se měli osobně seznámit, nebo se nechat seznámit s pomocí vědoucích více než oni sami s hlavními 16 mýty, které ovlivňují myšlení západních elit o Rusku. Proč? Zjednodušená odpověď zní: Je téměř nemožné vybudovat konstruktivní vztah Západu s Ruskem, protože *strategické cíle Kremlu protirečí západním hodnotám*. Výsledek uvedené monumentální a mnohostranné analýzy s nádechem univerzálnosti zcela určitě nepřispěje ke zmenšení obav a strachu z konfliktů v EU v různých podobách a časových intervalech. Kromě toho analýza indikuje jasně představitelnou porážku českých politických elit a národa zradou

spojenců.

Ano, je to především strach, který ovlivňuje elity a většinu občanů směřujících do otroctví. To má již dnes mnoho podob. Proto se systematizují a optimalizují s pomocí IT a UI, G5, G6 a kvantových platforem. Podoby otroctví mají však jedno společné: Jestliže budeme schopni kontrolovat i rozum robotů, přesto nikdy nebudeme moci vyloučit, že tyto nad námi nezvítězí na základě chyb, které děláme. Ty děláme i proto, že odmítáme podívat se na přítomnost, jakoby to byla minulost. A neuvědomujeme si, že se strachem je vždy spojena transformace psychologie člověka. O ní jsem se zmínil v nedávných odpovědích na otázky PL (13.5). Ty zřejmě byly alarmovány záchrannou službou politické korektnosti, protože odpovědi na otázky spolu s reakcemi čtenářů zmizely v neobvykle krátké době v archivu.

V archivu zmizel, ale neztratil se Michail Dmitrijevič Skobelev (1843-1882). Tento vynikající stratég znal osm jazyků, je srovnáván se Suvorovem a bývá nazýván bílým generálem. Nosil bílou uniformu a jezdil na bílém koni, i když mu kulky létaly nad hlavou nebo kolem něho. Byl mimo jiné účastníkem Středoasiatských bojů, zmíněné Rusko - Turecké války a prohlásil: *Jenom Rusové si mohou dovolit takovou rozkoš bojovat ze soucitu za strádající druhé.*

Dnes v otázce bojů a jejich hodnocení je vše jinak. V rámci připomínek 160 let od narození generála byl otevřen v roce 2003 vzpomínkový komplex v Zaborovo, předtím v roce 1995 v Rjazani zpřístupněn památník v rámci oslav 900 let od založení města a v Moskvě i St. Petersburgu se lze projít po ulici a prospektu nesoucím jméno generála Skobeleva.

Co se týče bojů ze soucitu lze tvrdit, že dnešní Rus již nebude bojovat za strádající českou kotlinu. To nevylučuje možnost, že speciální jednotky v příhodné době budou konat, abychom i my mohli vidět živý mezivýsledek transformace psychologie člověka a války a mít strach. Ten ovlivňuje i kvalitu diplomatické komunikace EP, EK a současného prezidenta USA s RF a potažmo i ČLR. Na úrovni komunikace dovolující prezidenta atomové mocnosti označit vrahem se nemůže uchytit ani kapka důvěry. Zato ale se uchytila otázka mladého ďábla: *Jak bys dokázal poslat do pekel milióny duší?* Starý ďábel odpověděl: *Skrze strach.*

Část politiků a jejich loutkovodiči se snaží dělat dojem, že nemají strach. Ve skutečnosti ho mají více než dost. Dokazuje to popírání a praní faktů. Například konání ECB. Ta vždy proklamuje dobro, ale ve výsledku podporuje zlo. V daném případě ho představuje nouzový nákup dluhopisů v rámci PEPP programu ve výši 1.850 miliard Euro od počátku pandemie strachu z koronaviru. Kdo, kdy a čím zaplatí, neví Bůh, ani Ústavní soud SRN. Ten přesto rozhodl 29. dubna ve věci 2 BvR 1651/15 a 2 BvR 2006/15 a dnes zveřejnil odmítnutí žaloby politika CSU Petra Gauweilera a bývalého zakladatele AfD, univerzitního profesora Berndta Lucke. Žaloba se týkala povinnosti Spolkové banky SRN podporovat nákupy ECB.

Nebo probíhající válka v Gaze. Ta se vede bez strategického cíle, na principu sekání trávy, tj. zmenšení vojenské síly Hamasu a kvůli šíření strachu na obou stranách. Strach dovoluje jednookým podporovatelům Izraele zapomenout na 583 dopisů a zpráv OSN ve věci Izraelské anexe východní části Jeruzaléma. Strach nedovoluje diskutovat v českých médiích o roli ozbrojené domobrany bez kontroly policie ve válce. Nebo ztrátu 52 tisíc domovů Palestinců během této války, kterou dnes oznámila OSN. Ani prohlášení prezidenta a CEO agentury AP Gary Pruittta. Ten se bezvýsledně dožadoval u izraelských orgánů předložení důkazů, že v budově má vedle AP své kanceláře také Hamas. Podobně vlastník zničeného domu bezvýsledně prosil vojenské velení nechat odvézt technická zařízení před bombardováním. Mezinárodní úmluvy? Ty lze pošlapat leteckou silou, strachem a falešným pocitem vítězství.

Proto všem autorům falešného pocitu vítězství doporučuji uvědomit si, že snadnější je rozbít atom,

než zničit předsudky a zamyslet se nejenom nad předem uvedenými výroky prezidenta Putina, ale i následujícím: *Pokud jsou lidé spokojeni, jsou úplní idioti. Zdravému člověku se zdravou pamětí nemůže vyhovovat úplně všechno.* A do třetice doporučuji vrátit se k Pyrrhovu příběhu, a jak to s ním dopadlo. Nezemřel v bitvě, jak by se na vojevůdce slušelo, ale dostal do hlavy cihlou. Hodila ji prý po něm z okna jakási žena, když se zapletl do pouličních šarvátek v městě Argu. Spadl z koně a nepřátelští vojáci mu uřízli hlavu. Jinými slovy: Další takové vítězství nad Rusy a budeme vráceni do dávné minulosti. Souhlasu netřeba. 17.05.2021

Autor: Jan Campbell

Zdroj: <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/>